

FA TÉLEN

Parki fa a hóban
jobbra-balra dül.
Papír-takaró van
a törzse körül.

Gyökerét mint fejsze
felsebzi a jég,
porhóval beverte
ágait az ég.

De még reszketése
sem vigasztalan:
akad olyan része,
ahol védve van.

A JÓINDULATÚ BOMBA

Alattam kecskék és menyecskék,
vagy egy város tetőivel,
legszívesebben fölfele esnék,
hogymenkit se találjak el.

Zuhannék egyre gyorsulón
táguló kékségeken át,
hogymen szétzúzzam az Égi Tóban
a Hadúr arany-trónusát.

A ZOKNIMRÓL

1
Üres volt a zokni-bolt –
annyi baj!
Vásároltam egy lukat
és körülvarrtam zoknival!

2
Tömlöcében nagylábujjam
kuksolna vakon,
ha e likon ki nem nézne,
mint valami ablakon!

HOGYHA TÜCSÖK VOLNÉK

Hogyha tücsök volnék,
hegedű-tokba bújnék,
s míg a hangszerszám zokog,
azt képzelném, én zenélek,
engem tapsolnak a népek,
fényárban én bókolog.

Hogyha zenész volnék,
a rétre loholnék,
s míg a tücsök hegedül,
azt képzelném, én zenélek,
én vagyok a nyári rétek
nagy művésze egyedül.